

BISBAT DE TERRASSA

7

LA PARRÒQUIA EN EL CONTEXT ECLESIAL

Introducció

La Instrucció dedica el capítol VII a reflexionar des d'aquesta perspectiva evangelitzadora i missionera sobre la parròquia en relació amb les altres estructures internes de la diòcesi. Atès que es tracta d'un document d'abast universal, la nomenclatura que utilitza per indicar cada àmbit és molt variada i no sempre es corresponen a la manera com a cada territori ha pres nom aquesta organització. Ens caldrà doncs identificar els noms concrets a cada lloc.

La reflexió però, més enllà de les nomenclatures, se situa en la mateixa perspectiva i clau missionera. Com afirmàvem en el tema segon, la parròquia esdevé un instrument vàlid i necessari, però que necessita d'altres estructures per tal de viure la seva missió, que també han de ser posades sota aquesta perspectiva de conversió. És per això que el document analitza aquestes estructures intermitges i proposa camins de reflexió que depassen, en molts cassos, la nostra realitat.

Textos de la Instrucció

43. En el llenguatge actual, agafat dels documents del Magisteri, en relació amb la divisió interna del territori diocesà, des de fa algunes dècades, a la parròquia i a les vicaris forànies, ja previstes pel Codi de Dret Canònic vigent, s'han afegit expressions com "unitat pastoral" i "zona pastoral". Aquestes denominacions, de fet, defineixen formes d'organització pastoral de la diòcesi, que reflecteixen una nova relació entre els fidels i el territori.
44. En el tema de les "unitats" o "zones pastorals", òbviament que ningú no es pensi que la solució als diversos problemes actuals es troba en una simple nova denominació de realitats ja existents. En el centre d'aquest procés de renovació, que s'ha de promoure tot i les dificultats, es troba l'exigència d'identificar aquelles estructures a través de les quals revifar la vocació comuna a l'evangelització en tots els components de la comunitat cristiana, per a una cura pastoral més eficaç del Poble de Déu, en el qual el "factor clau" només pot ser la proximitat.
47. En primer lloc, les agrupacions de diverses parròquies es poden fer simplement en forma de federacions, de manera que les parròquies associades mantinguin la seva pròpia identitat.
60. Amb el propòsit d'enriquir l'acció evangelitzadora de conjunt i una cura pastoral més efectiva, és oportú que es constitueixin serveis pastorals comuns per a determinades àrees (per exemple, catequesi, caritat, pastoral juvenil o familiar) per a les parròquies de l'agrupació, amb la participació de tots els components del Poble de Déu, clergues, persones consagrades i fidels laics.

Altres textos per reflexionar

Directori de l'Arxiprestat, dels Bisbes de Catalunya (2001)

2. La reflexió pastoral dels darrers temps ha incidit amb freqüència en l'arxiprestat i l'ha considerat una institució important per a la coordinació i animació de la vida pastoral de la diòcesi. És una instància molt vàlida per a bastir «la comunitat i la corresponsabilitat de tots els membres de les respectives comunitats i llur acció evangelitzadora» (CPT 32). En efecte, l'arxiprestat fomenta la relació de les comunitats entre si, afavoreix la relació d'aquestes comunitats amb els organismes diocesans i cuida la dimensió missionera, element primordial de la pastoral ordinària (cf. CPT 161).
6. Fer de l'arxiprestat la unitat base de la pastoral de conjunt implica complementar visions, compartir responsabilitats i recolzar realitzacions pastorals més àmplies i dinàmiques per a un major servei eclesial. Això no vol dir de cap manera anul·lar la parròquia ni eliminar l'especificitat dels diferents grups cristians que

hi ha a l'arxiprestat; tampoc no vol dir fer una confederació de parròquies o bé un "bisbat petit". En l'arxiprestat és on s'apliquen les línies de la pastoral diocesana i per això cal que tothom s'hi senti vinculat.

36. Per tal que l'arxiprest realitzi la seva missió en l'arxiprestat, les trobades de preveres han de ser moment:
- a) de rebre les directrius diocesanes per tal d'aplicar-les en aquell lloc;
  - b) de formació continuada;
  - c) de compartir els problemes i les esperances en l'exercici de la pastoral;
  - d) de fer pregària amb els altres;
  - e) de rebre ajuda i suport en els propis projectes;
  - f) d'exercir la corresponsabilitat, particularment en la programació i revisió dels objectius pastorals.
49. Correspon al Consell Pastoral Arxiprestal d'ajudar amb els seus consells l'arxiprest en la missió que té encomanada d'animar, coordinar i empènyer les accions pastorals conjuntes en el propi arxiprestat i fer-ne l'avaluació. Les seves deliberacions han d'ajudar a aplicar els plans de pastoral diocesans en l'arxiprestat, i per això tothom s'hi ha de sentir vinculat.

**Carta *En el teu nom calarem les xarxes* (2020) de Mons. Josep Àngel Saiz Mene-
ses i Mons. Salvador Cristau Coll**

Per la nostra banda, ens hem d'esforçar al màxim, gastant-nos i desgastant-nos fins al final (cf. 2Co, 12, 15). Com va escriure sant Ignasi de Loiola: «actua corn si tot depengués de tu, sabent que en realitat tot depèn de Déu». Més enllà dels suports humans, més enllà de l'experiència i els recursos personals i institucionals, és el moment de la fe, de la confiança en el Senyor, d'obrir el cor a la seva gràcia i, com Pere, calar les xarxes refiant-nos en la seva paraula.

És l'hora de la confiança en **Ell** i en les persones amb les quals compartim el camí, perquè no caminem sols, sinó que ho fem en família, en comunitat, en Església.

Per al diàleg posterior

1. La Instrucció recorda que en la revisió d'estructures cal tenir present alguns criteris importants, entre els quals no es troba la falta de sacerdots ni l'economia precària, sinó especialment el criteri de la proximitat: *es troba l'exigència d'identificar aquelles estructures a través de les quals revifar la vocació comuna a l'evangelització en tots els components de la comunitat cristiana, per a una cura pastoral més eficaç del Poble de Déu, en el qual el "factor clau" només pot ser la proximitat (núm. 44)*. Com vivim en aquests moments aquestes situacions? Com atendre aquest criteri de proximitat i fomentar la implicació dels fidels?
2. S'afirma també que *amb el propòsit d'enriquir l'acció evangelitzadora de conjunt i una cura pastoral més efectiva, és oportú que es constitueixin serveis pastorals comuns per a determinades àrees (núm. 60)*. En l'àmbit de l'arxiprestat, quins són aquests serveis? Quins caldria potenciar? Quins cal revisar?
3. En l'arxiprestat dos elements importants són la trobada del clergat i la reunió del Consell Arxiprestal. En quina mesura responen al repte missioner? Què caldria revisar i renovar en aquests àmbits?

Per a pregar junts

Señor Jesucristo, Camino, Verdad y vida,
rostro humano de Dios y rostro divino del hombre,
enciende en nuestros corazones el amor al Padre que está en el cielo
y la alegría de ser cristianos.

Ven a nuestro encuentro
y guía nuestros pasos para seguirte y amarte en la comunión de tu Iglesia,
celebrando y viviendo el don de la Eucaristía,
cargando con nuestra cruz, y urgidos por tu envío.

Danos siempre el fuego de tu Santo Espíritu,
que ilumine nuestras mentes
y despierte entre nosotros el deseo de contemplarte,
el amor a los hermanos, sobre todo a los afligidos,
y el ardor por anunciarte...

Discípulos y misioneros tuyos, queremos remar mar adentro,
para que nuestros pueblos tengan en Ti vida abundante,
y con solidaridad construyan la fraternidad y la paz.

Señor Jesús, ¡Ven y envíanos!

María, Madre de la Iglesia, ruega por nosotros.

Amén.

Pregària del papa Benet XVI a la conferència d'Aparecida (2007)